

Ve tři hodiny máno zařinčel telefon na psádkovém velitelství: »Tady plukovník Hampl z generálního štábu. Pošlete ke mně *ihned* dva muže vojenské policie; a vzkazte por podplukovníka Vrzala, no *ovšem* že z informačního oddělení, *člověče*, *po tom vám nic není*, aby ke mně *hned* přišel. *Ano*, teď v noci. *Ano*, ať si vezme auto. *Tak honem*, hergot!« A dost. ① ② ④

Za hodinu byl podplukovník Vrzal na to bylo místě; až bůhví kde ve čtvrti. Přivítal ho starší a hrozně ustaraný pán v civilu, to jest jenom v košili a kalhotech. »Podplukovníku, mně se stala sakramentská věc. Sedni si, kamaráde. Zatracená věc mizerná svinská pitomá neřádna. Potvora *jedna*, zlořečená. Tak si to představ: Předevčírem mně dá šéf generálního štábu jeden spis a povídá: Hample, zpracuj to doma; čím míň lidí o tom ví, tím líp – v kanceláři ani muk; tak ~~prece vůbec~~ marš, máš dovolenou, a seď na tom doma, ale pozor! No dobrá.« »Jaký to byl spis?« ptal se podplukovník Vrzal.

Plukovník Hampl okamžik váhal. »No,« řekl, »ať to teda viš:»

bylo to z oddělení C.«

(K. Čapek: *Ukradený spis 139/VII, odd. C*)

L r L os
I i s
u t

kurativa

① ② ③
Vvilové
Pod-
s s

obyč. c
9

— s

☒

+ 1/2 ř.